

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint háromszor: vasárnap, kedden és csütörtökön.

Hirdetések és előfizetések fölvetetnek s egyes számok kaphatók helyben: Schön Adolf könyvkereskedésében, Hay Sándor dohánytozsdéjében, valamint hirdetések és nyilvántartások közlemények egy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban.

Egy szám 10 kr.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.	
Szépírók havi díja	8 ft.
Éves díj	4 -
Fél évre	2 -
Negyed évre	1 -
vidékre postán küldve	
Éves díj	9 ft. — kr.
Fél évre	4 - 50
Negyed évre	2 - 25
Néptanítók helyben:	
Éves díj	6 ft. — kr.
Fél évre	3 -
Negyed évre	1 - 50
Néptanítók vidéken:	
Éves díj	7 ft. — kr.
Fél évre	3 - 50
Negyed évre	1 - 75

Szerkesztési iroda és kiadó hivatal:

Sötét s csendes-utca sarkán Hofeneder-féle házában, hová minden a lap szellemi részét illető közlemény, az előzetesek és hirdetések is küldendők.

Bérmunkások levélek nem fogadják el. Kéziratok nem adhatók vissza.

Szerkesztővel értekezhet: d. e. 11 órától 12-ig és d. u. 3-tól 5 óráig.

A bács-bodrogh-megyei történelmi társulat első közgyűlése.

1883. nov. 15-én.

A történelmi társulat megkezdte működését. Nagy jelentősége van e szavaknak nálunk, a hol az érdeklődés oly dolgok iránt, melyek az egyéni életet nem érintik, bajosan keltethető fel. Mindazonáltal megyeink nem szegény oly férfiakban, a kik önzetelenül a közjót is képesek faradozni, a kik — bár szokatlanul sok akadályjal kell megküzdniük s a küzdelem béré leggyakrabban hiálátlan — mégis teljes odaadással hatnak, alkotnak és gyarapítanak.

A történelmi társulat megalakítását fenyesen bizonyítja az, hogy e megye tevékeny aisénya, Schmausz Endre, Iványi István szabadkai tanár, Stelczner Frigyes kiscsacsi plebános, Radics gyümölcsművelő igazgató, dr. Margáts Ede stb. tagja a társulatnak vaiban tudatában vannak feladatuk fontosságának, egyszerűsége és meglehetősen szegény zalogát is látja működésükben a társulat céljait megvalósításának, működések sikerének. Az első közgyűlésükön vonásában már e társulat jövőjére is világot vet a nagyszámú partoló s működő tagokból álló társulat aigha mutathatja fel nagyobb sikerüket a fennevezettek nekül.

A gyűlés lefolyásáról egybehangzóan a következőkben értesíthetjük olvasóinkat.

Schmausz Endre elnök ur a gyűlést megnyitván, nagyhatalú beszédében fejté ki ezen társulat céljait. Elmondja, hogy e társulat van hivatva anyanyelvünk múltja fölé világosságot deríteni, de bárna a kezdet nehézségei meglátásának is mai gyűlésünkön — úgy mond — mégis fontos események a nap, nemcsak a felolvasások s lelek

bemutatása, de különösen a választott, t. i. a jelen évi két hó a jövő ezer ember, addig más részben a föld — eltekintve a nagy városoktól — 8—10, sot 12000 ember is össze van zsufolva ugyanoly nagyságú területen.

Stelczner Frigyes egy életnek ajándékozza „Geschichte der Bäcska” című könyvet s az „Ujvidék” 1879. évi évfolyamát, melyben a Bäcska történetéről kimerítőben írt. Ezért a közgyűlés köszönetet szavaz nekki. Folyó évi felolvasás után felolvassa Iványi István Bajnok és Csantavér keleti terkepeiről szóló tanulmányos értekezését, melyet a tagok nagy érdeklődéssel hallgatnak végig s végül megelégedettek. Stelczner Frigyes előadást tartott a Bäcskának a török időkben fennmaradt terkepeiről, bemutatván Siebenbürgen a 1603., Krekivitz 1751., Homann 1718. stb. terkepeit, mely érdekes előadás nagy tetszéssel fogadtatt. Végzetül Radics György mutatta be a helyb. u. n. korona-területen, hol az elemi-iskolák új épülete immár felel meg az alapításatkor talált letelek. U. m.: 1.) Egy buzogányfej-melynek súlya 2 kő 7 dekagr. 2.) Egy buzogányának nyele, melynek súlya 40 dekagr. 3.) Egy torok kés. 4.) Egy sarkantyú. 5.) Ket hibás patkó. 6.) Egy legyvereső. 7.) Egy oszilagvas. 8.) Kard-darabok. Ezen előzettel fogadtott előadás után elnök a gyűlést — miután a választott tagok d. u. 4 órára összehívta — bezárja. A választott elnök határozatait a titkár fogja értesíteni lapunk útján is a közönséget.

A népességi arány s annak okai.

— Statisztikai értekezés. —

Ha egy oly térképet vesszünk kezünkbe, melyen a föld népességének különböző sűrűsége különböző színekkel van kitüntetve, látjuk, hogy míg némely vidékek egy-egy mérföldnyi területre alig esik pár száz vagy

Nagyon óhajtanok mindakettőt. Annak bukását, ezeknek szünetelését. Elég volt már mindakettőből. Magyarországra már úgy nezzek a külföldön, mint a botránok hazájára, hol bujantenyészik ez a piszok virág.

Eppen tegnap olvastam egy külföldi lapban, hogy a magyarok csak lovasok, de nem becsületes nemzet. Párjára kész minden legkisebb sértésért, de a becsületre nem annyira kényes, különben nem tűrné, hogy notárius semmiházi szerepeljenek a közügyek élén és legyenek a társadalom hangadói.

Az a külföldi perze nem ismeri az igazságot, mely kényesebb a becsületére, mint a szeme fényére, hanem olyan emberekkel bélyegzi meg az egész nemzetet, a kiknek több párjuk volt, mint a hány hajk szála van és a kik becsület dolgában mégis . . .

De minék kommentáljam ezt jobban, hiszen éreztük mindnyájan a hídecrényomást és két év óta hangoztatjuk uton útfélen, hogy a felszinen rothadt alkak usznak.

De talán mégis alámerülnek majd már nemcsakra abba a pocsolóba, a honnan előkerültek.

A gyűlölködés, a piszkolódás, a szeretetlenség roszdás fegyverét, melyet a közpör sötét kamrájából lekiismeretlen gaz

lovaok hurezoltak elő, szétördölték a civilizáció, a felvilágosodottság, a magasztos szellemek legözömbölgő fegyverei és — most már egy egész álló hónap óta konstans — hatjuk azt a csodat, hogy a krónika nem jégyezhetett fel botránny.

Vajjon meddig fog ez tartani? Kiváncsian kérdezzük magunktól, kiváncsian kérdezzük másoktól és vállonitva mondja mindenk:

Vajjon meddig fog még a csángó-lap tartani?

De van még egy, a mitől a dolgok rendes menetének megzavarását feltűnk.

Holnap összeül a képviselőház.

444 ember, künön táborokra felosztva, melyek mind ellenséges szemmel nézik, lesik egymás mozdulatait; 444 ember, melynek legalább egy ötödre a kötekedésben látja életelzéljét és . . .

De hisz ismerjük őket! . . .

A képviselőház holnap összeül, vajjon fog-e még továbbra is tartani az a csoda, az a hallatlan nagy csoda, melyet már-már alig merünk magunk is elhinni:

Szombaton együtt lesznek . . .

Isten óvja minden bajtól Szép magyar hazánkat! . . .

Ha egy oly térképet vesszünk kezünkbe, melyen a föld népességének különböző sűrűsége különböző színekkel van kitüntetve, látjuk, hogy míg némely vidékek egy-egy mérföldnyi területre alig esik pár száz vagy

1867-ben Londonban egy hectar földön 36, Bécsben 84 ember lakott; ott átlag minden hazánk 8 lakója volt, itt 57, minél fogva igen természetesnek látszik az, hogy míg Londonban éventek minden 43 emberre esik egy halálozás, Bécsben minden 28-ra.

Ezek után ha tekintetbe vesszük, miszerint attól, hogy egy ország többé vagy kevésbé sűrűn lakatik, az egész név jóléte, foglalkozása, kulturális és társadalmi állapota függ, s hogy ép azért, mint egy nemet tudós mondja: „az első pillanatra oly jelentéktelennek látszó szám, mely a lakosság sűrűségét fejezi ki, figyelmesebb vizsgálódás után úgy fog elotlenni mint sok, milyen az ember boldogságába vágó események productuma; mint az ország szociális viszonyaiban történt változásokat mutató finom thermometer s ennek folytán a lakosság sűrűségéről szóló thema kimeríthető anyagot szolgáltat az okoskodásra.” Talán nem lesz érdektelen egy-némelyikét azon okoknak közelebbről megvizsgálni, melyek az emberi nem kü-

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

Fővárosi levél.

Budapest, nov. 16.

Történnék még néha csodák is! Persze Magyarországon.

Vagy nem csoda-e a szó legszorosabb értelmében, hogy egy egész álló hónap óta semminemű botrán elő nem fordult.

Igen, egy egész álló hónap óta egyetlenegy botránnyal ragódik a közvélemény, mely már annyira megszokta ezt a mérges eledeit, mint az opium-evők a kábító szert.

Nem hallatlan dolog ez?

Keressük, kutadjuk, vajjon honnan datalódik ez a hallatlan dolog és sehogysem tudunk a nyitjára jönni.

Mert hiszen a tiszta-eszlári izgalmas napok után csak nem teleleztek tel ertől a szenzációktól frustokoló, botránnyal ebédelő és izgalmas vacsoráló nagy publikumról, hogy néhaizony ezer forint eliskasztott csángó-pénzzel jól lakják!

Ez lehetetlen, még ha az enbecsület volna is kockára téve e rongyos néhány ezer forintnyi kényóradományjal.

Vagy talán a Függetlenség bukása a botránnyok szünetelését jelentenék.

